

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม และศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และความสามารถร่วมกันพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis) การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

- ตอนที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างประชากร
- ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม
- ตอนที่ 3 วิเคราะห์และเปรียบเทียบตัวแปรพยากรณ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม
- ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เกณฑ์กับตัวพยากรณ์และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีนัยสำคัญในการพยากรณ์และสมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

เพื่อความกระชับรัดในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ จึงนำสัญลักษณ์ทางสถิติมาใช้ดังนี้คือ

\bar{X}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	หมายถึง	จำนวนตัวอย่างประชากร
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน
R	หมายถึง	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
F	หมายถึง	ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของการพยากรณ์

- B หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- β หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- Y' หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
- Z' หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่ได้จากการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
- β_1 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานของทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ
- β_2 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานของความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม
- β_3 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานของการรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด
- β_4 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานของการรับรู้อำนาจภายในตน
- β_5 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานของการสนับสนุนทางครอบครัว
- β_6 หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานของการสนับสนุนจากทีมสุขภาพ

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 สถานภาพของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะการอาศัยอยู่ และรายได้

สถานภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	29	19.3
หญิง	121	80.7
2. กลุ่มอายุ (ปี)		
60-64	82	54.7
65-69	27	18.0
70-74	21	14.0
75-79	13	8.7
80 ปีขึ้นไป	7	4.7
3. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	46	30.7
ประถมศึกษา	76	50.7
มัธยมศึกษา	25	16.6
อุดมศึกษา	3	2.0
4. ลักษณะการอาศัยอยู่		
อยู่คนเดียว	8	5.3
อยู่กับคู่ครอง	10	6.7
อยู่กับบุตรหลาน	60	40.0
อยู่กับหลาน	5	3.3
อยู่กับคู่ครองบุตรหลาน	59	39.3
อยู่กับญาติหรือคนรู้จัก	3	2.0

ตารางที่ 4 (ต่อ)

สภาพภาพของตัวอย่างประชากร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่วัด, อยู่กับนายจ้าง	5	3.3
5. รายได้		
ต่ำกว่า 500 บาท	27	18.0
501-1000 บาท	20	13.3
1001-2500 บาท	51	34.0
2501-5000 บาท	36	24.0
มากกว่า 5000 บาท	16	10.7

จากตารางพบว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่เป็นตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.7 มีอายุระหว่าง 60-64 ปี ร้อยละ 54.7 และมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.7 โดยมีลักษณะการอาศัยอยู่กับบุตรหลาน และอยู่กับคู่ครองและบุตรหลานจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 40 และ 39.3 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 1001-2500 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 34 รองลงมามีรายได้ระหว่าง 2501-5000 บาท คิดเป็นร้อยละ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม จำแนกตามตำแหน่งของข้อที่มีภาวะเสื่อมและการได้รับความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตำแหน่งของข้อที่มีภาวะเสื่อม*		
ข้อเข่า	132	88.0
ข้อสันหลังส่วนบั้นเอว	17	11.3
ข้อเท้า	10	6.7
ข้อสะโพก	9	6.0
ข้อนิ้วมือ/นิ้วเท้า	4	2.7
ข้อสันหลังส่วนต้นคอ	4	2.7
ข้อไหล่	4	2.7
การได้รับความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม		
ไม่เคยได้รับ	63	42.0
เคยได้รับ	87	58.0
- จากแพทย์	61	70.1
- จากพยาบาล	10	11.5
- จากบุคคลในครอบครัว	8	9.2
- จากเอกสารและสิ่งตีพิมพ์	4	4.6
- จากนักกายภาพบำบัด	2	2.3
- จากการประชุมวิชาการและ	2	2.3
รายการโทรทัศน์		

* คำตอบ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางกลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นผู้ป่วยที่มีตำแหน่งของข้อที่มีภาวะเสื่อมที่ข้อเข่า เป็นส่วนมากคิดเป็นร้อยละ 88 โดยรายงานว่าเคยได้รับความรู้และคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อมร้อยละ 58 และได้รับความรู้และคำแนะนำจากแพทย์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 70.1 ในขณะที่ได้รับความรู้จากพยาบาลเพียงร้อยละ 11.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

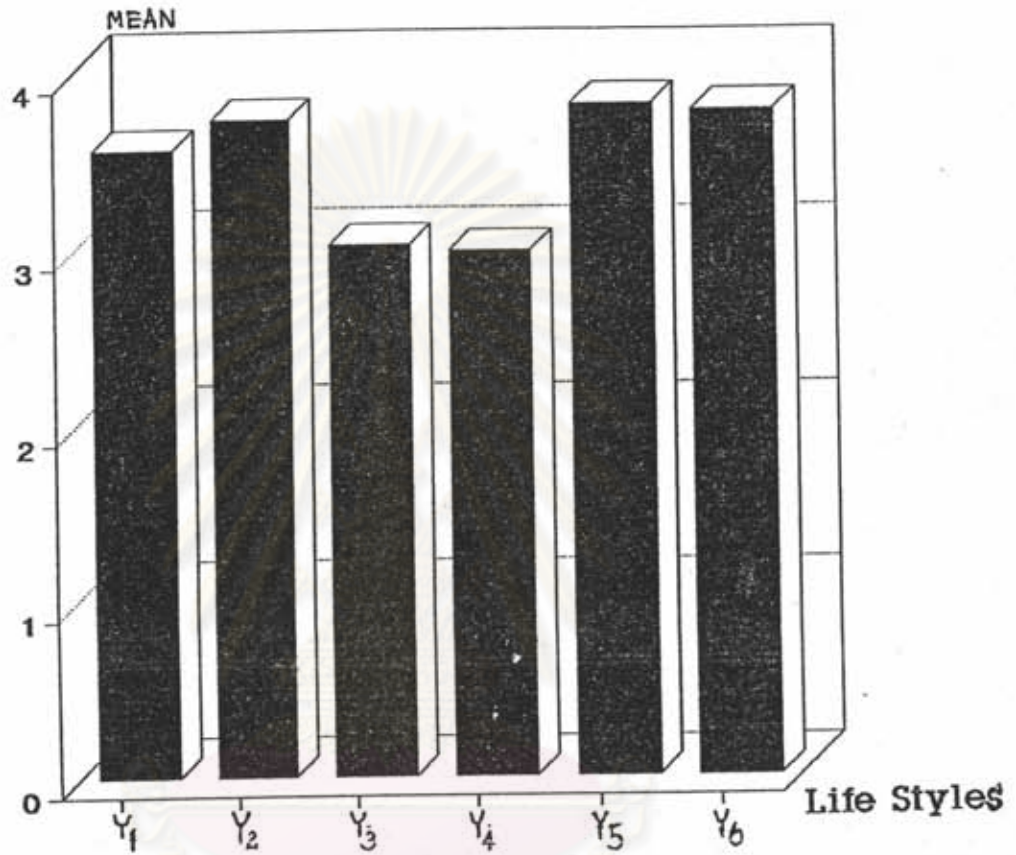
ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคะแนนแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมโดยรวมและจำแนกตามรายด้าน

แบบแผนการดำเนินชีวิต	\bar{X}	S.D	ระดับ
ด้านโภชนาการ	3.56	.69	เหมาะสม
ด้านการพักผ่อนนอนหลับ	3.73	1.02	เหมาะสม
ด้านการออกกำลังกาย	3.02	1.26	ปานกลาง
ด้านการป้องกันอุบัติเหตุ	2.98	1.02	ปานกลาง
ด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ	3.81	.85	เหมาะสม
ด้านการส่งเสริมสุขภาพ	3.77	.56	เหมาะสม
รวม	3.55	.58	เหมาะสม

จากตารางพบว่าค่าเฉลี่ยของแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมโดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมคือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในแต่ละด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยของแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ ด้านการส่งเสริมสุขภาพ ด้านการพักผ่อนนอนหลับ ด้านโภชนาการอยู่ในระดับเหมาะสมคือ มีค่าเฉลี่ย 3.81, 3.77 และ 3.56 ตามลำดับ ส่วนแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายและการป้องกันอุบัติเหตุมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางคือ 3.02 และ 2.98 ตามลำดับ ทั้งนี้เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นได้แสดงค่าเฉลี่ยไว้ในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กราฟแท่งแสดงค่าเฉลี่ยของแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมจำแนกตามรายด้าน

- Y₁ หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมด้านโภชนาการ
- Y₂ หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมด้านการพักผ่อนนอนหลับ
- Y₃ หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมด้านการออกกำลังกาย
- Y₄ หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมด้านการป้องกันอุบัติเหตุ
- Y₅ หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมด้านการใช้ยาและสารอื่นๆ
- Y₆ หมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมด้านการส่งเสริมสุขภาพ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับคะแนนแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมเป็นรายข้อ

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง เมื่อต้องการขยับถ่ายอุจจาระปัสสาวะ	4.48	1.06	เหมาะสม
2. การขยับถ่ายปัสสาวะ	4.46	.95	เหมาะสม
3. ความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง ในชีวิตประจำวัน	4.35	1.16	เหมาะสม
4. การอาบน้ำทำความสะอาดร่างกาย	4.31	.98	เหมาะสม
5. การพูดคุยกับบุคคลในครอบครัว	4.35	1.16	เหมาะสม
6. การรับประทานผักและ/หรือผลไม้	4.05	1.05	เหมาะสม
7. การงดเว้นการซื้อยาแก้ปวดมารับประทาน เอง	4.05	1.05	เหมาะสม
8. จำนวนมื้อของการรับประทานอาหารต่อวัน	4.04	1.28	เหมาะสม
9. การปฏิบัติเกี่ยวกับการรับประทานยา	4.02	1.20	เหมาะสม
10. การขยับถ่ายอุจจาระ	3.99	1.27	เหมาะสม
11. การได้รับฟังวิทยุโทรทัศน์และอ่าน หนังสือในช่วง 1 สัปดาห์	3.91	1.45	เหมาะสม
12. การหลีกเลี่ยงในการยกของหนัก	3.86	1.24	เหมาะสม
13. วิธีการผ่อนคลายความโกรธหรือ ความไม่สบายใจ	3.81	1.07	เหมาะสม
14. การปฏิบัติเมื่อมีอาการปวดข้อขณะ กำลังทำงาน	3.69	1.33	เหมาะสม
15. การดื่มน้ำหลังรับประทานยาแก้ปวดข้อ	3.66	1.23	เหมาะสม
16. ทำทางการลุกจากเตียงนอน	3.59	1.43	เหมาะสม

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
17. การหลีกเลี่ยงการทำกิจวัตรประจำวันที่ ต้องนั่งพับเพียบ, การนั่งยอง ๆ	3.56	1.36	เหมาะสม
18. การนอนหลับของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม	3.55	1.10	เหมาะสม
19. โอกาสของผู้ป่วยในการพบพูดคุยหรือ สังสรรค์กับเพื่อนฝูง	3.37	1.39	ปานกลาง
20. ความถี่ของการได้รับการบิบนวดจับเส้น บริเวณข้อที่เสื่อมในรอบ 1 เดือน	3.35	1.52	ปานกลาง
21. การรับประทานของหวานหรือน้ำอัดลม	3.31	1.22	ปานกลาง
22. การเดินเพื่อออกกำลังกาย	3.30	1.72	ปานกลาง
23. ปริมาณการรับประทานอาหารประเภท คาร์โบไฮเดรตในแต่ละมื้อ	3.23	1.17	ปานกลาง
24. การบริหารข้อโดยการเคลื่อนไหวข้อเข้า เช่น การเหยียดเข้า งดเข้า	3.22	1.43	ปานกลาง
25. การรับประทานอาหารประเภทไขมัน ในรอบ 1 เดือน	3.07	1.57	ปานกลาง
26. ทำทางการก้าวขาขึ้นบันได	3.01	1.44	ปานกลาง
27. ลักษณะของส้วมที่ใช้	2.68	1.56	ปานกลาง
28. ทำทางการก้าวขาลงบันได	2.67	1.57	ปานกลาง
29. การฝึกเกร็งกล้ามเนื้อที่ยึดรอบข้อ	2.53	1.64	ปานกลาง
30. การใช้ไม้เท้าเมื่อมีอาการปวดข้อ	2.52	1.77	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
31. น้ำหนักของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม เมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน	2.48	1.68	ไม่เหมาะสม

หมายเหตุ $\bar{X} = 3.50-5.00$ หมายถึง มีแบบแผนการดำเนินชีวิตในระดับเหมาะสม
 $\bar{X} = 2.50-3.49$ หมายถึง มีแบบแผนการดำเนินชีวิตในระดับปานกลาง
 $\bar{X} = 1.00-2.49$ หมายถึง มีแบบแผนการดำเนินชีวิตในระดับไม่เหมาะสม

จากตารางเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของแบบแผนการดำเนินชีวิตเป็นรายข้อ พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเหมาะสมจำนวน 18 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง 12 ข้อ และอยู่ในระดับไม่เหมาะสม 1 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูง 3 อันดับแรกในเรื่องของ แบบแผนการดำเนินชีวิตเกี่ยวกับความสามารถในการช่วยเหลือตนเองเมื่อต้องการขับถ่ายอุจจาระปัสสาวะ ($\bar{X} = 4.48$) การขับถ่ายปัสสาวะ ($\bar{X} = 4.46$) และความสามารถในการช่วยเหลือตนเองในชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 4.35$) ส่วนแบบแผนการดำเนินชีวิตที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดใน 3 เรื่อง ได้แก่ น้ำหนักของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ($\bar{X} = 2.48$) การใช้ไม้เท้าเมื่อมีอาการปวดข้อ ($\bar{X} = 2.52$) และการฝึกเกร็งกล้ามเนื้อที่ยึดรอบข้อ ($\bar{X} = 2.53$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์และเปรียบเทียบตัวแปรพยากรณ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุ
โรคข้อเสื่อม

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของค่าเฉลี่ยตัวแปรพยากรณ์

ตัวแปรพยากรณ์	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ	75	48.82	7.81	-
ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม	26	17.91	4.45	ปานกลาง
การรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด	40	19.29	7.61	ปานกลาง
การรับรู้อำนาจภายในตน	70	45.91	6.67	-
การสนับสนุนทางครอบครัว	160	110.61	26.52	ปานกลาง
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ	120	83.33	16.90	ปานกลาง

จากตารางแสดงว่า ตัวอย่างประชากรผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมมีค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุในทางลบ การรับรู้อำนาจภายในตนต่ำและมีค่าคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม การรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด การสนับสนุนทางครอบครัว และการสนับสนุนจากทีมสุขภาพอยู่ในระดับปานกลาง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุและการรับรู้อำนาจภายในตน

ตัวแปรพยากรณ์	แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม			
	n	\bar{X}	S.D.	t
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ				
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุทางลบ	97	3.4230	.3083	-3.99*
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุทางบวก	53	3.7979	.6450	
การรับรู้อำนาจภายในตน				
การรับรู้อำนาจภายในตนต่ำ	102	3.5591	.5980	.11
การรับรู้อำนาจภายในตนสูง	48	3.5477	.5350	

*P < .05

จากตารางพบว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุแตกต่างกันมีแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่ผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุในทางบวกจะมีแบบแผนการดำเนินชีวิตเหมาะสมกว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุในทางลบ

เมื่อทดสอบแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมระหว่างกลุ่มที่มีการรับรู้อำนาจภายในตนต่ำกับกลุ่มที่มีการรับรู้อำนาจภายในตนสูง ผลการทดสอบปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทั้งสองกลุ่มต่างก็มีค่าเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมอยู่ในระดับเหมาะสม

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม จำแนกตามความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม การรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด การสนับสนุนทางครอบครัวและการสนับสนุนจากทีมสุขภาพ

ตัวแปรพยากรณ์	แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม			
	n	\bar{X}	S.D.	F
ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม				
ระดับดี	37	3.5859	.7096	5.0145*
ระดับปานกลาง	84	3.6432	.4415	
ระดับน้อย	29	3.2625	.6591	
การรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด				
มากที่สุด	5	3.5677	.4906	1.5902
มาก	31	3.6462	.4226	
ปานกลาง	74	3.4935	.6387	
น้อย	37	3.6530	.5611	
น้อยที่สุด	3	2.9248	.2378	
การสนับสนุนทางครอบครัว				
ระดับมาก	81	3.8096	.3641	22.0045*
ระดับปานกลาง	46	3.2784	.6275	
ระดับน้อย	23	3.2146	.6701	
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ				
ระดับมาก	80	3.7093	.4054	30.0833*
ระดับปานกลาง	55	3.5806	.5344	
ระดับน้อย	15	2.6430	.6978	

*P<.05

จากตารางพบว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อมแตกต่างกันมีแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อมดีและปานกลางจะมีระดับค่าคะแนนเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมสูงกว่าผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อมต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีการรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวดแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้พบว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีการสนับสนุนทางครอบครัวแตกต่างกันจะมีแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่ได้รับการสนับสนุนทางครอบครัวมากจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมสูงกว่าผู้ที่ได้รับการสนับสนุนทางครอบครัวปานกลางและน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีการสนับสนุนจากทีมสุขภาพแตกต่างกันจะมีแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบค่าความแตกต่างด้วยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's method) พบว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่ได้รับการสนับสนุนจากทีมสุขภาพมากและปานกลางจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมสูงกว่าผู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากทีมสุขภาพน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ การหากลุ่มตัวพยากรณ์ที่จำเป็นสำคัญในการพยากรณ์ และสมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ และตัวพยากรณ์กับตัวพยากรณ์ของตัวอย่างประชากร

ตัวแปร	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม (Y)	1.0000												
แบบแผนด้านโภชนาการ (Y ₁)	.7584*	1.0000											
แบบแผนด้านการพักผ่อนนอนหลับ (Y ₂)	.6133*	.3719*	1.0000										
แบบแผนด้านการออกกำลังกาย (Y ₃)	.7582*	.4767*	.3741*	1.0000									
แบบแผนด้านการป้องกันอุบัติเหตุ (Y ₄)	.7125*	.4410*	.3951*	.4982*	1.0000								
แบบแผนด้านการใช้ยาและสารอื่น ๆ (Y ₅)	.5220*	.3570*	.3675*	.3399*	.1839	1.0000							

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y ₆	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆
แบบแผนด้านการส่งเสริม													
สุขภาพ (Y ₀)	.8767*	.5691*	.4702*	.5681*	.5040*	.3455*	1.0000						
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็น													
ผู้สูงอายุ (X ₁)	.4287*	.2940*	.2812*	.3360*	.3165*	.2020*	.3842*	1.0000					
ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัว													
ของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม (X ₂)	.1998*	-.0157	-.0526	.3110*	.2848*	.0056	.1913*	.1232	1.0000				
การรับความรุนแรงของ													
ความเจ็บปวด (X ₃)	.0951	.1722	-.0634	.0856	.0411	.0607	.0645	-.2559*	-.0256	1.000			
การรับรู้อำนาจภายใน													
ในตน (X ₄)	.1741	.2372*	.0528	.1184	.0758	.2162*	.0980	.2673*	.0287	-.0791	1.0000		
การสนับสนุนทางครอบครัว													
(X ₅)	.5309	.3010*	.2575*	.4577*	.2742*	.3005*	.5642*	.3672*	.1500	.0038	.2195*	1.0000	
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ													
(X ₆)	.5695*	.3989*	.2436*	.6029*	.4060*	.2573*	.4719*	.2942*	.3522*	.0742	.2903*	.4960*	1.0000

* P<.05

จากตารางพบว่า แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ การสนับสนุนทางครอบครัว การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ ($r = .43, .53$ และ $.57$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม ($r = .20$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

ส่วนการรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวดและการรับรู้อำนาจภายในตนมีความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับระดับสูงในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ คือแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมกับแบบแผนการดำเนินชีวิตในด้านการส่งเสริมสุขภาพ ($r = .88$)

เมื่อจำแนกแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมเป็นรายด้านพบว่า

1. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านโภชนาการมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับการสนับสนุนทางครอบครัว การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ ($r = .30$ และ $.40$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ และการรับรู้อำนาจภายในตน ($r = .29$ และ $.24$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$
2. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการพักผ่อนนอนหลับมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ การสนับสนุนทางครอบครัว และการสนับสนุนจากทีมสุขภาพ ($r = .28, .26$ และ $.25$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$
3. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม การสนับสนุนทางครอบครัว และการสนับสนุนจากทีมสุขภาพ ($r = .34, .31$ และ $.60$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$
4. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการป้องกันอุบัติเหตุ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ และการสนับสนุนจากทีมสุขภาพ ($r = .32, .41$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อมและการสนับสนุนทางครอบครัว ($r = .28, .27$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

5. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับการสนับสนุนทางครอบครัว ($r = .30$) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ การรับรู้อำนาจภายในตน และการสนับสนุนจากทีมสุขภาพ ($r = .20$, $.22$ และ $.26$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

6. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการส่งเสริมสุขภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ การสนับสนุนทางครอบครัว และการสนับสนุนจากทีมสุขภาพ ($r = .38$, $.56$ และ $.47$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม ($r = .19$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

ส่วนการรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวดไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะสรุปได้ว่ามีความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมทั้ง 6 ด้าน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบเอฟของตัวพยากรณ์ที่เข้าสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนที่ใช้พยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมโดยรวม

ตัวแปร	R	R ²	B	β	F
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ (X_3)	.5695	.3244	.0584	.2899	4.966*
การสนับสนุนทางครอบครัว (X_2)	.6373	.4062	.0506	.1795	3.546*
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ (X_1)	.6693	.4479	.0764	.2934	3.838*
การรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด (X_4)	.6817	.4647	.0483	.1028	2.127*
a				.7750	
F		31.467*			

* $P < .05$

จากตารางพบว่าการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) ในลักษณะของการใช้ Stepwise Method โดยที่เลือกตัวแปรเข้าสมการทีละตัวได้ผลปรากฏในขั้นสุดท้ายดังนี้

1. แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมโดยรวม สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สำคัญยิ่งจากทั้งหมด มาได้ 4 ลักษณะ โดยที่ทั้ง 4 ลักษณะนี้สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตโดยรวม ซึ่งมีค่าของสหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .68 หรือถ้าจะคิดว่าร้อยละของความแปรปรวนที่อธิบายแบบแผนการดำเนินชีวิตโดยรวมนี้สามารถอธิบายร่วมกันได้ร้อยละ 46

2. ตัวแปรที่ใช้อธิบายหรือร่วมกันทำนายทั้ง 4 ลักษณะ ดังกล่าวนั้นสามารถเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) ของตัวพยากรณ์ดังนี้คือ

- ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_1) .2934
- การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_3) .2899
- การสนับสนุนทางครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_2) .1795

ง. การรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_3)

.1028

3. จากผลการวิเคราะห์ที่สามารถเขียนสมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมโดยรวมได้ดังนี้

ก. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมโดยรวมในรูปคะแนนดิบ

$$Y' = .7750 + .0584X_2 + .0506X_3 + .0764X_4 + .0483X_5$$

ข. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมโดยรวมในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z' = .2899Z_2 + .1795Z_3 + .2934Z_4 + .1028Z_5$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบเอฟของตัวพยากรณ์ที่เข้าสมการการวิเคราะห์ถดถอยของคุณแบบขั้นตอนที่ใช้พยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านโภชนาการของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

ตัวแปร	R	R ²	B	β	F
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ (X_6)	.3989	.1591	.0903	.3676	4.574*
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ (X_1)	.4396	.1933	.1382	.2601	3.331*
การรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด (X_3)	.4854	.2357	.1130	.2071	2.765*
ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม (X_2)	.5113	.2615	-.1602	-.1719	-2.251*
a			7.784		
F		12.832*			

*P < .05

จากตารางพบว่า การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของคุณ (Multiple Correlation Analysis) ในลักษณะการใช้ Stepwise Method โดยที่เลือกตัวแปรเข้าสมการทีละตัวได้ผลปรากฏในขั้นสุดท้ายดังนี้

1. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านโภชนาการของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรที่มีนัยสำคัญยิ่งจากทั้งหมดมาได้ 4 ลักษณะ โดยที่ทั้ง 4 ลักษณะนี้สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านโภชนาการของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม โดยมีค่าของสหสัมพันธ์ของคุณเป็น .51 หรือถ้าจะคิดร้อยละของความแปรปรวนที่อธิบายแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านโภชนาการของผู้สูงอายุข้อเสื่อมนี้สามารถอธิบายร่วมกันได้ร้อยละ 26

2. ตัวแปรที่ใช้อธิบายหรือร่วมกันทำนายทั้ง 4 ลักษณะ ดังกล่าวนั้นสามารถเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (B) ของตัวพยากรณ์ดังนี้คือ

ก. การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_6) .3676

ข. ทศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β_1) .2601

ค. การรับรู้ความรุนแรงของความเจ็บปวด มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β_3)

.2071

ง. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (β_2) -.1719

3. จากผลการวิเคราะห์สามารถเขียนสมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินด้านโภชนาการของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมได้ดังนี้

ก. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านโภชนาการของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_1 = 7.784 + .0903X_6 + .1382X_1 + 1130X_9 - .1602X_2$$

ข. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านโภชนาการของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_1 = .3676Z_6 + .2601Z_1 + .2071Z_9 - .1719Z_2$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบเอฟของตัวพยากรณ์ที่เข้าสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนที่ใช้พยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการพักผ่อนนอนหลับของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

ตัวแปร	R	R ²	B	β	F
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ (X_1)	.2821	.0791	.0236	.2321	2.876*
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ (X_2)	.3292	.1084	.0285	.2359	2.757*
ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม (X_3)	.3633	.1320	-.0752	-.1642	-1.993*
a			3.472		
F		7.400*			

*P < .05

จากตารางพบว่า การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) ในลักษณะของการใช้ Stepwise Method โดยที่เลือกตัวแปรเข้าสมการทีละตัวได้ ผลปรากฏในขั้นสุดท้ายดังนี้

1. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการพักผ่อนนอนหลับของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สำคัญยิ่งจากทั้งหมดมาได้ 3 ลักษณะ โดยที่ทั้ง 3 ลักษณะนี้สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการพักผ่อนนอนหลับของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม โดยมีค่าของสหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .36 หรือถ้าจะคิดร้อยละของความแปรปรวนที่อธิบายแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการพักผ่อนนอนหลับของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมนี้สามารถอธิบายร่วมกันได้ร้อยละ 13
2. ตัวแปรที่ใช้อธิบายหรือร่วมกันทำนายทั้ง 3 ลักษณะ ดังกล่าวนั้นสามารถเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) ของตัวพยากรณ์ดังนี้คือ

- ก. การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_0) .2359
 ข. ทักษะเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_1) .2321
 ค. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_2) -.1642

3. จากผลการวิเคราะห์สามารถเขียนสมการการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการพักผ่อนนอนหลับของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมได้ดังนี้

- ก. สมการการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการพักผ่อนนอนหลับของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_2 = 3.472 + .0236X_1 + .0285X_0 - .0752X_2$$

- ข. สมการการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการพักผ่อนนอนหลับของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_2 = .2321Z_1 + .2359Z_0 - .1642Z_2$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สัมประสิทธิ์ถดถอย ของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบเอฟของตัวพยากรณ์ที่เข้าสมการการวิเคราะห์ถดถอย พหุคูณแบบขั้นตอนที่ใช้พยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

ตัวแปร	R	R ²	B	β	F
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ (X_{1})	.0629	.3635	.1117	.4985	6.758*
การสนับสนุนทางครอบครัว (X_{2})	.6300	.3969	.0306	.2104	2.853*
a				-3.569	
F		48.369*			

*P < .05

จากตารางพบว่าการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) ในลักษณะของการใช้ Stepwise Method โดยที่เลือกตัวแปรเข้าสมการทีละตัวได้ ผลปรากฏในขั้นสุดท้ายดังนี้

1. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สำคัญยิ่งจากทั้งหมดมาได้ 2 ลักษณะ โดยที่ทั้ง 2 ลักษณะนี้สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมซึ่งมีค่าของสหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .63 หรือถ้าคิดว่าร้อยละของความแปรปรวนที่อธิบายแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมนี้สามารถอธิบายร่วมกันได้ร้อยละ 39

2. ตัวแปรที่ใช้อธิบายหรือร่วมกันทำนายทั้ง 2 ลักษณะ ดังกล่าวนั้นสามารถเรียงลำดับตามค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) ของตัวพยากรณ์ดังนี้คือ

- ก. การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_{1}) .4985
- ข. การสนับสนุนทางครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_{2}) .2104

3. จากผลการวิเคราะห์สามารถเขียนสมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมได้ดังนี้

ก. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_9 = -3.569 + .1117X_9 + .0306X_{10}$$

ข. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการออกกำลังกายของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_9 = .4985Z_9 + .2104Z_{10}$$

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบเอฟของตัวพยากรณ์ที่เข้าสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนที่ใช้พยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการป้องกันอุบัติเหตุของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

ตัวแปร	R	R ²	B	β	F
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ (X_0)	.4060	.1648	.0698	.2882	3.574*
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ (X_1)	.4554	.2074	.1112	.2124	2.793*
ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยโรคข้อเสื่อม (X_2)	.4785	.2290	.1443	.1571	2.023*
a			-1.890		
F		14.451*			

* $P < .05$

จากตารางพบว่า การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) ในลักษณะของการใช้ Stepwise Method โดยที่เลือกตัวแปรเข้าสมการทีละตัวได้ผลปรากฏในขั้นสุดท้ายดังนี้

1. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการป้องกันอุบัติเหตุของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมสามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่สำคัญยิ่งจากทั้งหมดมาได้ 3 ลักษณะ โดยที่ทั้ง 3 ลักษณะนี้สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการป้องกันอุบัติเหตุของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมซึ่งมีค่าของสหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .48 หรือถ้าจะคิดว่าร้อยละของความแปรปรวนที่อธิบายแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมนี้สามารถอธิบายร่วมกันได้ร้อยละ 22

2. ตัวแปรที่ใช้อธิบายหรือร่วมกันทำนายทั้ง 3 ลักษณะ ดังกล่าวนั้นสามารถเรียงลำดับตามสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) ของตัวพยากรณ์ดังนี้คือ

- ก. การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_0) .2882
- ข. ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_1) .2124

ค. ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยเป็นโรคข้อเสื่อม มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_2) .1571

3. จากผลการวิเคราะห์สามารถเขียนสมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการป้องกันอุบัติเหตุของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมได้ดังนี้

ก. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการป้องกันอุบัติเหตุของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_4 = -1.890 + .0698X_6 + .1112X_1 + .1443X_2$$

ข. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการป้องกันอุบัติเหตุของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_4 = .2882Z_6 + .2124Z_1 + .1571Z_2$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคุณ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบเอฟของตัวพยากรณ์ที่เข้าสมการการวิเคราะห์ถดถอยของคุณแบบขั้นตอนที่ใช้พยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ ของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

ตัวแปร	R	R ²	B	β	F
การสนับสนุนทางครอบครัว (X ₂)	.3005	.0903	.0256	.2659	3.341*
การรับรู้อำนาจภายในตน (X ₄)	.3376	.1140	.0605	.1578	1.983*
a			5.806		
F		9.457*			

*P < .05

จากตารางพบว่า การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของคุณ (Multiple Correlation Analysis) ในลักษณะของการใช้ Stepwise Method โดยที่เลือกตัวแปรเข้าสมการทีละตัว ได้ผลปรากฏในขั้นสุดท้ายดังนี้

1. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ ของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรที่มีนัยสำคัญยิ่งจากทั้งหมดมาได้ 2 ลักษณะ โดยที่ทั้ง 2 ลักษณะนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ ของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม โดยมีค่าสหสัมพันธ์ของคุณเป็น .34 หรือถ้าจะคิดร้อยละของความแปรปรวนที่อธิบายแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ ของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมนี้สามารถอธิบายร่วมกันได้ร้อยละ 11

2. ตัวแปรที่ใช้อธิบายหรือร่วมกันทำนายทั้ง 2 ลักษณะ ดังกล่าวนั้นสามารถเรียงลำดับตามค่าประสิทธิ์การถดถอย (β) ของตัวพยากรณ์ดังนี้คือ

- ก. การสนับสนุนทางครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_2) .2659
- ข. การรับรู้อำนาจภายในตน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_4) .1578

3. จากผลการวิเคราะห์สามารถเขียนสมการแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ ของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมได้ดังนี้

ก. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ ของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_s = 5.806 + .0256X_s + 0.605X_4$$

ข. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการใช้จ่ายและสารอื่น ๆ ของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_s = .2659Z_s + .1578Z_4$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ ค่าทดสอบเอฟของตัวพยากรณ์ที่เข้าสมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนที่ใช้พยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม

ตัวแปร	R	R ²	B	β	F
การสนับสนุนทางครอบครัว (X_2)	.5642	.3183	.1059	.3865	5.017*
การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ (X_3)	.6060	.3672	.0984	.2287	3.050*
ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ (X_1)	.6270	.3932	.1628	.1750	2.500*
a			21.128		
F		31.531*			

*P < .05

จากตารางพบว่าการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation Analysis) ในลักษณะของการใช้ Stepwise Method โดยที่เลือกตัวแปรเข้าสมการทีละตัวได้ผลปรากฏในขั้นสุดท้ายดังนี้

1. แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม สามารถอธิบายได้ด้วยตัวแปรที่มีนัยสำคัญยิ่งจากทั้งหมดมาได้ 3 ลักษณะ โดยที่ทั้ง 3 ลักษณะนี้สามารถร่วมกันอธิบายความสัมพันธ์กับแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม โดยมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .63 หรือถ้าจะคิดร้อยละของความแปรปรวนที่อธิบายแบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมนี้สามารถร่วมกันได้ร้อยละ 39

2. ตัวแปรที่ใช้อธิบายหรือร่วมกันทำนายทั้ง 3 ลักษณะ ดังกล่าวนั้นสามารถเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) ของตัวพยากรณ์ดังนี้คือ

- การสนับสนุนทางครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_2) .3865
- การสนับสนุนจากทีมสุขภาพ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_3) .2287
- ทัศนคติเกี่ยวกับการเป็นผู้สูงอายุ มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β_1) .1750

3. จากผลวิเคราะห์สามารถเขียนสมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมได้ดังนี้

ก. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนดิบ

$$Y'_6 = 21.128 + .1059X_6 + .0984X_6 + .1628X_1$$

ข. สมการพยากรณ์แบบแผนการดำเนินชีวิตด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_6 = .3865Z_6 + .2287Z_6 + .1750Z_1$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมโดยการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ลักษณะการอาศัยอยู่ รายได้ และการได้รับความรู้และคำแนะนำ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ในเพศหญิงและเพศชายมีแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมดีกว่าเพศหญิง (ดูตารางที่ 19 ภาคผนวก ค)

2. ผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีอายุแตกต่างกันแบบแผนการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีอายุระหว่าง 80 ปีขึ้นไป และ 60-64 ปีมีแบบแผนการดำเนินชีวิตดีกว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีอายุระหว่าง 70-74 ปี (ดูตารางที่ 20 ภาคผนวก ค)

3. ผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีรายได้แตกต่างกันมีแบบแผนการดำเนินชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีรายได้ระหว่าง 2501-5000 บาท และมากกว่า 5000 บาท มีแบบแผนการดำเนินชีวิตดีกว่าผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมที่มีรายได้ต่ำกว่า 500 บาท (ดูตารางที่ 20 ภาคผนวก ค)

4. ระดับการศึกษา ลักษณะการอาศัยอยู่ และการได้รับรู้และคำแนะนำที่แตกต่างกันในผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมมีคะแนนเฉลี่ยแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุโรคข้อเสื่อมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดูตารางที่ 19 ภาคผนวก ค)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย